

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Oboer/15/2019
Identifikačné číslo spisu: 2713205912
Dátum vydania rozhodnutia: 30.09.2019
Meno a priezvisko: JUDr. Alena Prieceľová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:2713205912.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávneného: CASH COLLECTORS SK s. r. o., so sídlom Mlynské Nivy 48, Bratislava, IČO: 44 703 015, zast. HAVEL & PARTNERS s.r.o., advokátska kancelária, so sídlom Žiškova 7803/9, Bratislava, IČO: 36 856 584, proti povinnej: V. N., nar. XX. F. XXXX, bytom V. XX, B., o vymoženie 4.932,33 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Skalica pod sp. zn. 1Er/878/2013, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Trnave č. k. 11CoE/47/2017-35 z 26. marca 2018, takto

rozhodol:

I. Dovolanie o d m i e t a .

II. Povinnej n e p r i z n á v a náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací uznesením č. k. 11CoE/47/2017-35 z 26. marca 2018 podľa § 387 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku (ďalej len „C. s. p.“) potvrdil ako vecne správne uznesenie Okresného súdu Skalica č. k. 1Er/878/2013-19 zo dňa 29. júla 2016 o zastavení exekúcie podľa § 57 ods. 1 písm. m/ zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení účinnom od 23. decembra 2015 (ďalej len „EP“ alebo „Exekučný poriadok“).

2. Odvolací súd v odôvodnení svojho rozhodnutia konštatoval, že súd prvej inštancie správne zistil skutkový stav veci, z takto zisteného skutkového stavu urobil správny právny záver a svoje rozhodnutie dostatočne a presvedčivo odôvodnil použitím ustanovení § 39 ods. 4, § 57 ods. 1 písm. m/, § 200 ods. 5, § 243f ods. 1 až 6 EP, § 52 ods. 1 až 3 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v znení účinnom v čase uzatvorenia Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30. mája 2006 (ďalej len „úverová zmluva“), § 2 ods. 1 písm. a/, b/, § 23a ods. 1 zákona č. 634/1992 Zb. o ochrane spotrebiteľa v znení účinnom v čase uzatvorenia úverovej zmluvy, § 25 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov v znení

účinnom v čase uzatvorenia zmluvy a § 2 písm. a/, b/ zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov.

3. Na zdôraznenie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia odvolací súd uviedol, že vlastný právny vzťah týkajúci sa právneho predchodcu oprávneného a povinného vznikol na základe spotrebiteľskej zmluvy. Spotrebiteľský charakter právneho vzťahu vyplýva z toho, že povinný vystupoval ako spotrebiteľ a právny predchodca oprávneného ako dodávateľ, konajúci v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti. V zmysle § 54 ods. 1 OZ sa zmluvné vzťahy upravené spotrebiteľskou zmluvou nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. Ďalej odvolací súd uviedol, že exekučný titul, na podklade ktorého sa vykonáva exekúcia, je zmenkový platobný rozkaz, a teda rozhodnutie bolo vydané v konaní, v ktorom sa uplatňoval nárok zo zmenky. Zo spisu Okresného súdu Bratislava V sp. zn. 4Zm/198/2012 vyplýva, že zmenkový súd sa nezaoberal obsahom spotrebiteľskej zmluvy, v súvislosti s ktorou vznikol vymáhaný nárok. Spotrebiteľskú zmluvu nemal pri rozhodovaní k dispozícii a rozhodoval výlučne na základe tvrdenia oprávneného a predloženého originálu zmenky. Nakoľko zmenkový súd vôbec neskúmal spotrebiteľskú zmluvu, z ktorej plnenie bolo zabezpečené zmenkou, je nepochybné, že v základnom konaní nebolo prihliadnuté na prípadné neprijateľné podmienky, obmedzenie alebo neprípustnosť použitia zmenky, prípadne rozpor s dobrými mravmi alebo zákonom.

4. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu oprávnený podal v zákonom stanovenej lehote dovolanie (č. l. 40 - 42), prípustnosť ktorého vyvodil z ustanovenia § 420 písm. f/

C. s. p. tvrdiac, že odvolací súd, ako aj súd prvej inštancie dospeli k nesprávnej interpretácii ustanovení § 57 ods. 1 písm. m/ a § 243f EP a touto nesprávnou interpretáciou skonštatovali existenciu dôvodov na zastavenie exekúcie, v dôsledku čoho znemožnili, aby oprávnený uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu jeho práva

na spravodlivý proces. Oprávnený dovolaciemu súdu navrhol, aby uznesenie odvolacieho súdu č. k. 11CoE/47/2017-35 z 26. marca 2018 zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 35 C. s. p.), po zistení, že dovolanie podal včas oprávnený, v neprospech ktorého bolo napadnuté rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.), zastúpený advokátom v súlade s ustanovením § 429 ods. 1 C. s. p., bez nariadenia pojednávania (§ 443 veta pred bodkočiarkou C. s. p.), preskúmal vec a dospel k záveru, že tento mimoriadny opravný prostriedok oprávneného je potrebné odmietnuť z dôvodu, že smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.). Na stručné odôvodnenie (§ 451 ods. 3 C.s.p.) dovolací súd uvádza nasledovné:

6. Podľa § 200 veta prvá Exekučného poriadku, na exekučné konanie sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Podľa § 202 ods. 4 Exekučného poriadku, dovolanie ani dovolanie generálneho prokurátora proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní nie je prípustné.

8. Podľa § 243h ods. 1 veta prvá Exekučného poriadku, ak tento zákon v § 243i až 243k neustanovuje inak, exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017.

9. Exekučný poriadok ako lex specialis vo vzťahu k Civilnému sporovému poriadku v ustanovení § 202 ods. 4 v znení účinnom od 1. apríla 2017 vylúčil prípustnosť dovolania proti uzneseniu vydanému v exekučnom konaní. Prechodné ustanovenie § 243h ods. 1 Exekučného poriadku síce stanovilo všeobecné pravidlo, že exekučné konania začaté pred 1. aprílom 2017 sa dokončia podľa predpisov účinných do 31. marca 2017, vo vzťahu ku konaniam o opravných prostriedkoch však žiadne pravidlo určené nie je.

10. V tu posudzovanej veci je dovolaním oprávneného napadnuté uznesenie odvolacieho súdu č. k. 11CoE/47/2017-35 zo dňa 26. marca 2018, teda už za účinnosti ustanovenia § 202 ods. 4 Exekučného poriadku v znení novelizovanom zákonom č. 2/2017 Z. z., ktoré vylučuje prípustnosť dovolania proti rozhodnutiam vydaným v exekučnom konaní. Dovolanie oprávneného (bez dátumu) podané elektronicky, bolo prvoinštančným súdu doručené dňa 06. júna 2018 (doručenka na č. l. 44).

11. Vo vzťahu k riešeniu otázky aplikácie ustanovenia § 202 ods. 4 Exekučného poriadku v znení účinnom od 01. 04. 2017 na dovolacie konanie zaujal najvyšší súd vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach (uznesenia sp. zn. 8ECdo/17/2017 z 20. 12. 2017, sp. zn. 3ECdo/16/2017 z 12. 12. 2017, sp. zn. 5Oboer/25/2018 z 20. 01. 2019, sp. zn. 2Oboer/13/2018 zo 04. 12. 2018 a sp. zn. 6ECdo/15/2017 z 27. 09. 2017) záver o potrebe použitia princípu okamžitej aplikability uvedenej právnej normy. Uvedený záver bol vyhodnotený ako ústavne konformný a udržateľný aj Ústavným súdom Slovenskej republiky v uzneseniach sp. zn. II. ÚS 185/2018 z 12. 04. 2018, sp. zn. III. ÚS 276/2018 zo 17. 07. 2018 a sp. zn. I. ÚS 281/2018 z 15. 08. 2018 a náleze sp. zn. I. ÚS 259/2018 zo 14. 11. 2018.

12. Z dôvodu, že rozhodnutie odvolacieho súdu bolo vydané a dovolacie konanie bolo začaté až po nadobudnutí účinnosti novely Exekučného poriadku, ktorá prípustnosť dovolania proti rozhodnutiam vydaným v exekučnom konaní výslovne vylučuje, najvyšší súd dovolanie oprávneného podľa § 447 písm. c/ C. s. p. odmietol, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné.

13. O trovách dovolacieho konania rozhodol dovolací súd v zmysle § 453 ods. 1 C. s. p. v spojení s § 255 ods. 1 C. s. p., pričom povinnému, ktorý bol v dovolacom konaní úspešný, nepriznal náhradu trov konania, keďže mu v dovolacom konaní žiadne trovy nevznikli.

14. Toto rozhodnutie prijal senát najvyššieho súdu pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.